

۲۰۱۸/۰۹/۲۰

همایون شاه عالمی

قصیده عالی سرای عمر در گیتی

از حکیم ابوالمجد مجدود بن آدم سنایی غزنوی (رح)

مسلمانان سرای عمر، در گیتی دو در دارد
که خاص و عام و نیک و بد بدین هر دو گذر دارد
دو در دارد حیات و مرگ کاندر اول و آخر
یکی قفل از قضا دارد، یکی بند از قدر دارد
چو هنگام بقا باشد قضا این قفل بگشاید
چو هنگام فنا آید قدر این بند بر دارد
اجل در بند تو دایم تو در بند امل آری
اجل کار دگر دارد، امل کار دگر دارد
هر آن عالم که در دنیا به این معنی بیندیشد
جهان را پر خطر بیند روان را پر خطر دارد
هر آنکس کو گرفتارست، اندر منزل دنیا
نه درمان اجل دارد نه سامان حذر دارد
کمر گیرد اجل آنرا که در شاهی و جباری
زحل، مهر نگین دارد قمر طرف کمر دارد
ایا، سرگشته دنیا مشو غره به مهر او
که بس سرکش که اندر گور خشتی زیر سر دارد

طمع در سیم و زر چندین مکن گردین و دل خواهی
که دین و دل تبه کرد آن که دل در سیم و زر دارد
جهان پر آتش آزست و بیچاره دل آنکس
که او اندر صمیم دل از آن آتش شرر دارد
چه نوشی شربت نوشین و آخر ضربت هجران
همه رنجت هبا گردد همه کارت هدر دارد
تو اندر وقت بخشیدن جهانی مختصر داری
جهان از روی بخشیدن ترا هم مختصر دارد
"سنایی" را مسلم شد که گوید زهد پرمعنی
نداند قیمت نظمش، هر آن کو گوش کر دارد

امید است مورد پسند ادب دوستان و فرهنگیان عزیز قرار گرفته باشد

